

תת"ע 5667/10/13 - מדינת ישראל נגד פארוק אבו נאב

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

03 אפריל 2016

תת"ע 5667-10-13 מדינת ישראל נ' אבו נאב

לפני כבוד השופטת לאה שלזינגר שמאי
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם פארוק אבו נאב

נוכחים:

ב"כ המאשימה עוה"ד קמינסקי

הנאשם וב"כ עוה"ד מג'אדלי

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

1. הנאשם הורשע על-פי הודאתו בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף בהיותו בלתי מורשה, בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה.
2. עפ"י כתב האישום, בתאריך 9.8.13 שעה 15:20 לערך, נהג הנאשם ברכב מ.ר. 8010724 בכביש 55 מחסום צופים, ללא רישיון נהיגה.
3. הנאשם מחזיק ברישיון נהיגה משנת 99 ולחובת 29 הרשעות קודמות מהן: רבות בגין נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף שפקע. בגין הרשעתו האחרונה משנת 2011 ריצה הנאשם מאסר בן שישה חודשים בעבודות שירות ותלוי ועומד נגדו מאסר מותנה בן 8 חודשים בעבירות של נהיגה בזמן פסילה או ללא רישיון נהיגה שפקע מעל שנה, שהינו בר הפעלה.
4. בהחלטת מיום 2/2/15 הוריתי לשירות המבחן להגיש תסקיר בעניינו של הנאשם, ברם ביום 2/3/16

עמוד 1

התברר כי הנאשם לא התייצב בפני שירות המבחן ולפיכך שירות המבחן לא הגיש תסקיר בעניינו. בקשת הסנגור לדחיית הדין לצורך כך נדחתה והצדדים טענו לעונש.

5. התביעה בטיעוניה הבהירה כי מדובר בעבירה של נהיגה על ידי מי שאינו מורשה לסוג הרכב. לנאשם רשיון נהיגה לטרקטור משנת 99' והעבירה המיוחסת לו היא נהיגה ברכב פרטי. בטיעוניה לעונש עתרה התביעה לגזור על הנאשם מאסר בפועל תוך הפעלת המאסר המותנה במצטבר, הפעלת הפסילה המותנית במצטבר, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי וקנס.

התביעה טענה כי המאסר המותנה שהוטל על הנאשם חל גם במקרה דנן והפנתה לרע"פ 8751/15.

ההגנה טענה בטיעוניה לעונש כי הנאשם בן 35, נשוי ואב לשתי קטינות והנאשם מפרנס יחיד. לנאשם חובות בסך של כ- 400,000 ₪ בהוצאה לפועל והפעלת המאסר המותנה תגרום לקריסה כלכלית של משפחתו. לפיכך ביקש הסנגור את רחמי ביהמ"ש.

כמו כן ציין הסנגור כי מדובר בעבירה משנת 2013 והתנאי הינו בגין עבירה משנת 2011 ולפיכך יש להתחשב גם בכך. עוד ציין הסנגור כי אין המדובר בנהיגה על ידי מי שאינו מורשה לנהיגה כלל, אלא אך אינו מורשה לסוג הרכב ולפיכך מתחם הענישה הינו פסילה בפועל וקנס. עוד טען הסנגור כי המאסר המותנה אינו תקף במקרה דנן.

לאור האמור לעיל ולאור הודאתו של הנאשם ביקש הסנגור כי נסתפק בעונש של פסילה, תנאי צופה עתיד וקנס מידתי.

6. לזכותו של הנאשם הודאתו.

7. אין צורך להכביר מילים על מסוכנותה של העבירה בה הורשע הנאשם והיא מעידה כי הנאשם בז לחוקי התעבורה. הנאשם נהג בהתעלמו מהסכנה הברורה והמידית הנשקפת מנהיגתו ללא רשיון נהיגה תקף לסוג הרכב, תוך הפגנת זלזול בבטיחותם של המשתמשים בדרך.

כאמור מדובר בנאשם אשר נתפס נוהג ברכב פרטי בעוד הוא אינו מורשה לנהוג ברכב פרטי כלל. יצוין, כי גם רשיון הנהיגה בו מחזיק, הוא לטרקטור בלבד.

חומרה יתרה במקרה דנן בו גם מאסר מותנה למשך 8 חודשים, שמשמעותו מאסר מאחורי סורג ובריה, לא היה בו כדי להרתיע את הנאשם מלחזור ולבצע העבירה. בנסיבות אלה יש להחמיר עם הנאשם ולהטיל עליו עונש שיש בו כדי להביע את סלידת החברה מהתנהגותו החמורה של הנאשם ולהרתיע אותו ואת הרבים מלעבור עבירות דומות. ושוב לא למותר להזכיר כי הענישה אינה מכוונת רק נגד הנאשם אלא גלום בה גם מסר לציבור הרחב, מסר שיהא בו כדי להרתיע עבריינים בכוח בתחום זה בדרך של קביעת רף ענישה גבוה, נוכח המציאות העגומה של הקטל בכבישים.

במעשיו ובמחדליו העיד הנאשם על עצמו כי מורא החוק אינו חל עליו. רחמנות יתרה כלפיו כמוה כהתאכזרות

אל הולכי רגל תמימים ואל שאר המשתמשים בדרך. אין הצדקה לחושפם לסכנת נפשות וגם לא לנזקים הכספיים הנובעים מן הקושי להיפרע ממי שגרם לפגיעה בתאונת דרכים כשאינו מחזיק ברשיון ואינו מבוטח. ראה רע"פ 8013-13 **אמיר מסעוד נ' מדינת ישראל**.

אשר לטענת הסנגור המלומד- כי אין להפעיל התנאי כיוון שלא חל על העבירה בה הורשע הנאשם- אינני מקבלת טענתו. הרציונל העומד מאחורי הטלת מאסר מותנה הוא כפי שנפסק כי: "בעת הרשעתו של נאשם, מוטל עליו עונש מושהה שיופעל במידה שהוא יעבור עבירה נוספת. הופר התנאי, הנאשם יהא צפוי לעונש בגין עבירתו הנוספת, בנוסף להפעלת עונש המאסר על תנאי (במצטבר או בחפיפה מלאה או חלקית) (גבריאל הלוי תורת דיני העונשין כרך ג 829 (2010) (להלן: הלוי, כרך ג)). תכליתו של עונש המאסר על תנאי, היא "להתמודד בעיקר עם שיקול ההרתעה, שכן הנחה בבסיסו היתה, כי כל עוד קיים איום בהשתה ודאית של עונש מאסר בפועל בגין ביצועה של עבירה נוספת, יהיה בכך כדי להרתיע את העבריין מלבצע את העבירה" (שם, בעמ' 831). ככלל, עונש המאסר על תנאי מפרש על פני קשת רחבה של עבירות, ואינו נוגע אך ורק לעבירה הספציפית בה הורשע הנאשם. התנאי יופעל אפוא, כל אימת שהעבירות שבהן הורשע המבקש מכילות גרעין זהה לאחת מעבירות התנאי, או שעבירת התנאי נבלעת בתוך העבירה הנוספת שבוצעה על ידי הנאשם (הלוי, כרך א', שם)".

רע"פ 8751/15 **אביחי אוזנה נ' מדינת ישראל** מיום 11/1/16 מפי כבוד השופט שוהם.

במקרה דנן- התנאי הוטל על עבירה של נהיגה ללא רשיון נהיגה תקף מעל שנה.

תנאי זה כולל בחובו עבירה של נהיגה ללא רשיון נהיגה שאינו תקף כלל או שאינו תקף לסוג הרכב.

אולם גם אם הייתי מקבלת את טענתו של הסנגור כי התנאי אינו חל, אני סבורה כי החומרה שבעבירה שביצע הנאשם מצדיקה עונש של מאסר בפועל כפי שיפורט להלן.

8. מדיניות הענישה לעניין רכיב המאסר בעבירת נהיגה ללא רשיון נהיגה בתוקף נעה בין מאסר על תנאי ועד מאסר בפועל למשך מספר חודשים. בתוך מתחם הענישה ימוקם הנאשם על פי תכיפות ותדירות ביצוע העבירה, נסיבות המקרה ונסיבותיו האישיות של הנאשם.

ראה לדוגמא המקרים הבאים:

מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות בהן הורשע הנאשם:

ב- רע"פ 4477/11 **אלי נחמן נ' מדינת ישראל**, בית המשפט לתעבורה הרשיע את המבקש, על בסיס הודאתו, בביצוע עבירה של נהיגה ללא רשיון בתוקף, בהיותו בלתי מורשה לנהיגה, ללא פוליסת ביטוח וללא רשיון רכב. המבקש הודה במסגרת הסדר טיעון, בו סוכם כי יוטל עליו עונש של 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, מאסר מותנה ופסילה בפועל למשך 18 חודשים.

בית המשפט לתעבורה דחה את הסדר הטיעון והטיל על המבקש 6 חודשי מאסר בפועל.

בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של המבקש, על החלטת בית המשפט לתעבורה שלא לקבל את הסדר הטיעון, וקבע כי במקרה דנן הסטייה של העונש המוסכם מן העונש הראוי הצדיקה את דחיית ההסדר, על אף ערכם המוסף הידוע של הסדרי טיעון.

בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור על החלטת בית המשפט המחוזי.

ב-רע"פ 4236/13 **חיים בן חיון נ' מדינת ישראל** דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור של מבקש שהורשע בנהיגה מבלי שהיה לו רישיון נהיגה תקף לסוג רכב בו נהג, וכן בנהיגה ללא ביטוח תקף, וזאת בנסיבות בהן הצדדים הגיעו להסדר טיעון, שכלל הסכמה בדבר עונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות. ברם, הממונה על עבודות שירות מצא כי המבקש לא מתאים לעבודות שירות, משיקולים בריאותיים. נוכח כך הוגבלה האפשרות להשית על המבקש עונש מסוג זה. בימ"ש לתעבורה גזר את דינו של המבקש, והשית עליו: 7 חודשי מאסר בפועל, נוסף על כל זאת, הפעיל עונש מאסר על תנאי בן 7 חודשים, בחופף.

ב-ע"פ 42946-08-11 **סבחי מסארוה נ' מדינת ישראל** אושר גזר דין שניתן לנאשם רצדיביסט בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה, אשר כלל מאסר למשך 6 חודשים שירוצה בעבודות שירות.

ב-עפ"ת 25225-03-13 **יבין גייטנס נ' מדינת ישראל** נקבע לגבי נאשם אשר הורשע בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה, נהיגה בקלות ראש, גרימת תאונת דרכים ועזיבת מקום תאונה. כי העונש ההולם לעבירת נהיגה על ידי בלתי מורשה, כבר בפעם הראשונה, הוא מאסר בפועל, לא בעבודות שירות, אלא בפועל ממש. התקופה תיגזר מהנסיבות, האם יש עבירות נוספות, מה התוצאות ומה ההשלכות של אותן עבירות ואלה יש להשפיע על אורך תקופת המאסר".

ב-ע"פ (ת"א) 71016/08 **ארתור יונתנוב נ' מדינת ישראל**, הוטל מאסר בפועל למשך שנה, על נאשם שנהג פעם שלישית בהיותו בלתי מורשה לנהיגה בישראל ואף בזמן פסילה, תוך הפעלת מאסר מותנה שהיה תלוי כנגדו למשך שנה. בקשת רשות ערעור על גזר דין זה נדחתה, רע"פ 802/09 **ארטור יונתנוב נ' מדינת ישראל**.

לפיכך אני קובעת כי מתחם הענישה בעבירה הנדונה נע בין 6 חודשי מאסר בפועל לבין 9 חודשי מאסר.

9. בקביעת מתחם העונש ההולם בהתאם לסעי' 40 ג' (א) לחוק העונשין התשל"ז-1977, התחשבתי בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה, בנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, בנסיבותיו האישיות ובסיכויי שיקומו של הנאשם.

ככלל, מן הראוי להגדיל דיניות ענישה שוויונית ואחידה לגבי כלל הנאשמים. אכן, לעולם יהיה מצווה בית המשפט לתת את דעתו גם לנסיבותיו האישיות של הנאשם המסוים העומד בפניו ואינני מתעלמת מכך גם בתיק זה. אך עדיין לא מצאתי בנסיבותיו האישיות של הנאשם נסיבות מיוחדות המצדיקות חריגה ממתחם הענישה המקובל. העובדה כי הנאשם נשוי ואב ל-3 קטינים לא מנעה ממנו לבצע את העבירה נשוא התיק דנן.

במקרה דנן, תלוי ועומד נגד הנאשם מאסר מותנה בן 8 חודשים שהינו בר הפעלה. ברגיל יש להפעיל מאסר מותנה, אלא אם כן קיימות נסיבות חריגות וטעמים מיוחדים. לא מצאתי במקרה דנן כי נסיבותיו האישיות של הנאשם מצדיקות סטיה מכלל זה והארכת התנאי.

10. לאחר ששקלתי טיעוני הצדדים ולאור כל האמור לעיל,

אני מחליטה לגזור על הנאשם העונשים הבאים:

אני דנה את הנאשם למאסר למשך 8 חודשים מאחורי סורג ובריח.

הנני מורה על הפעלת עונש של מאסר למשך 8 חודשים, כפי שנפסק על תנאי בבימ"ש תעבורה פתח תקוה בתיק 7118-05-09 ביום 22/3/11 לריצוי באופן חופף.

אני גוזרת על הנאשם מאסר למשך 12 חודשים למשך 3 שנים, וזאת על תנאי שלא יעבור עבירות של נהיגה בפסילה ו/או נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף מעל שנה או כבלתי מורשה לסוג הרכב.

מאחר וגזרתי על הנאשם מאסר, לא אשית עליו קנס.

הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 18 חודשים.

אני מורה על הפעלת עונש פסילה למשך 6 חודשים, כפי שנפסק על תנאי בבית משפט תעבורה פתח תקוה בתיק 7118-05-09 מיום 22/3/11 לריצוי באופן מצטבר.

הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

הפסילה תחל לאלתר. מניינה ממועד שחרורו של הנאשם ממאסר.

על הנאשם להמציא אישור שב"ס על סיום ריצוי המאסר לצורך חישוב הפסילה.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום כ"ד אדר ב' תשע"ו, 03/04/2016 במעמד הנוכחים.

לאה שלזינגר שמאי, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

הנאשם יאסר עתה.

בכפוף לחתימת הנאשם לאלתר על התחייבות עצמית על סך 10,000 ₪ והמצאת ערבות צד ג' ע"ס 5,000 ₪ עד ליום 07/04/16, ישוחרר הנאשם ויעוכב ריצוי עונש המאסר אשר הוטל עליו עד ליום 15/05/16.

הנאשם יתייצב לריצוי עונש המאסר שנגזר עליו - בתאריך 15/05/16 עד לשעה 10:00, בבימ"ר הדירים, או במקום אחר על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות, או דרכון. על הסנגור לתאם כניסת הנאשם למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר, טלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

ניתן צו עיכוב יציאה מן הארץ נגד הנאשם, שיבוטל לאחר ריצוי עונש המאסר. על הנאשם להמציא אישור על סיום ריצוי המאסר לצורך ביטול צו עיכוב היציאה מן הארץ נגדו.

ניתנה והודעה היום כ"ד אדר ב' תשע"ו, 03/04/2016 במעמד הנוכחים.

לאה שלזינגר שמאי, שופטת

הוקלדעלידייליאתקחלון